

VÖRÖS ISTVÁN

A mesterek gyűlése

A MESTEREK BEJÖVETELE

*Aki azt hiszi magáról, mester,
annak vagy a mesterek mesterének
kell lennie, vagy edző, vagy
rosszul kitömött önmagára lát
egy vágy szobabiciklijéről.*

*50 éves koromban összetalálkoztam
régi önmagaimmal. Mindegyik
mester volt, nem a maga idejében
és nem akárkinek, most, utólag,
hogy már nincsenek, hogy már
csak én vagyok, és csak nekem.*

*Aki nem tudja előcsalni saját
múltjából a mesetereit, az lehet
hogy mester, vagy mester
lehet valaha.*

AZ ELSŐ MESTER

*Köszöntöm a csecsemő mestert.
Nem nagyon akart megszületni,
mert a méhlepénytől azt hallotta,
odakint balál vár rájuk.*

*Jobbik része elvesztését gyászolta
benne.*

A MÁSODIK MESTER

*Kétévesen egyszer lányruhát
adtak rá. Sírt. Pedig nevetnie
kellett volna örömeben, hogy
már tudja, mi az, férfinak lenni.*

A HARMADIK MESTER

*Száműzetésben volt. Ez a száműzetés
lett a hazája. A Mikulás nevű mesterről*

*elnevezett ünnepen egy piros és egy
fekete ördög jött be a lakásba.
A mester fantáziája étellel
és pokollal telítette őket.
Kályhafény és ördögbőr.
Olyanok lettek, mint egy
vérnarancs és egy szem brikett.*

A NEGYEDIK MESTER

*Ő talán az egyik legnagyobb.
A fantáziaképek, víziók olyan
erővel robanták meg, hogy
izgalmában az ujjait össze-
dörzsölgette, a szája grimaszokba
rándult, szégyenletes angyalarcát
a falu bolondjáéra cserélte.
Nem rossz érzékkel, mert
ez az állás a háború óta
betöltetlen volt. Sajnos
a szülei, akik gyerekek
nézték, rászóltak: Ne sózz!
És akkor vége volt.
Kisebb lett a legkisebbeknél.*

AZ ÖTÖDIK MESTER

*Az ötödik mestert az a sérelem
érte, hogy óvodába kellett
járnia. Mélységes bölcsességgel
és rezignációval vette tudomásul
a szegényes földi szokásokat.*

A HATODIK MESTER

*Ha már vállalta a gyerek szerepét,
lehetett volna kicsit belevalóbb fiú.
Valami hülye műsoron színpadra
hívták, és ő elbőgte magát.*

*Generációk sora fogja még méltatni ennek
a bőgésnek az értelmét és jelentőségét.*

A HETEDIK MESTER

*A hetedik mester egyre több titkot
igyekezett föltárni az emberi
test filozófiájával kapcsolatban.*

*Hónapokon át injekciózták.
Egy hangyacsípés révén olyan fájdalmat élt át,
hogy a csillagok között meglátta az egyetlen
egyenes utat, mely az ősrobbanásig
visszavezet.*

*Csillagászok később igazolták
a sötét anyag jelenlétét a világűrben.*

A NYOLCADIK MESTER

*A mester meglehetősen rossz véleménnyel
volt a betűkről. Szándékosan késlekedett
megtanulni őket. És ha le is írt egyet-egyet,
bölcslővel engedve a tanári kényszernek,
igyekezett a forma csúnyaságával
kifejezni, hogy az írás eltévelyedés,
a gondolat megcsonkítása és gúzsba kötése.*

A KILENCEDIK MESTER

*Azzal fenyegették, hogy átviszik
egy másik iskolába, ahol a különleges
matematikai tehetséggel megáldottakból
próbálják kiszámolni a fölösleges tudást,
mint valami kiütött bokszolóból.*

*A fenyegetés azonban mindannyiunk
szerencséjére beváltatlan maradt.*

A TIZEDIK MESTER

*Több mint három hónapra visszatért
száműzetése színhelyére, és mivel
fogvatartói, akik a nagyszüleinek
tartották magukat, úgy tűnt, szeretik,
mestereivé fogadta és emelte őket.*

Szüksége van egy tökéletes mesternek mesterekre? Az első mesternek még nem, de a tízediknek már igen.

A TIZENEGYEDIK MESTER

*Nekivágott a világnak,
nem azért, hogy lássa a nagyvilágot,
mert azt látta száműzetése helyén
a patakba letekintve is,
hanem hogy megpillantsa
a vasból levő függőnyt,
ami a nagyot a kicsitől
elválasztja.*

*Mikor visszajött,
azt mondta, látta.*

A TIZENKETTEDIK MESTER

*A tizenkettedik mesternek
földre hullott a spermája.
Azonnal szólította
az égen keringő fecskét,
vidd ezt a spermát
feleségemhez, tizenhét
év múlva fogom
megismerni.*

A TIZENHARMADIK MESTER

*Ez a mester a tudományok
tanulmányozásába vetette
magát. Nagy haszonnal
forgatott sok, mára elfelejtett
könyvet és tankönyvet, melyek
a világ akkor vélt egységét
igyekeztek bizonyítani.*

*A mester kiegészítette
és átalakította elméleteiket,
gondolatait ábrákkal kísértc,
egy szőlőhegy porába
rajzolta őket.*

A TIZENNEGYEDIK MESTER

*A tizennegyedik mester olyan
szerelemes, hogy ronggyá válva
hullik a szobája padlójára,
mikor a koraeste bordó
csokoládépapírját feltépi
egy kíváncsi kéz.*

A TIZENÖTÖDIK MESTER

*Ő végre tanít. Társakat vesz
maga mellé, és színpadra lépnek,
hogy elmondják talányos értelmű
versüket a galambról.*

*Mikor a galamb átrepül az út fölött,
szabad-e rálőni? Ha igen, csúzlival,
nyíllal vagy légpisztollyal? És ha
nem, melyikkel?*

A TIZENHATODIK MESTER

*A megtérések mestere. Felhagy
a tudományokkal. Tényleg úgy gondolta,
hogy tudna ártani is, amit ő kitalál?
Tiszteletreméltó óvatosság.*

*Az írásba veti bele magát, és a teleírt
lapokból formálódva, mint egy rózsa temérdek
pillája közt, megpillant kinyílni egy szemet.*

A TIZENHETEDIK MESTER

*Súlyos terhet cipel. Filmben
egy gonosz ember fiát
kell eljátszania. A gonosz
egyik helytartójáét.
A mester, aki a gonosz
közelébe merészkedik?
Hagyja, hogy az leereszkedően
megpaskolja az arcát.
A megaláztatást ő legjobban
a másik kiismerésére tudja felhasználni.*

*Jegyezd meg, a pofozó vagy simogató
tenyér nedves vagy száraz, hideg
vagy meleg volt-e! És meglebet, hogy
véletlenül megjegyzel valami hasznosat is.*

A TIZENNYOLCADIK MESTER

*A tizennyolcadik mester
alig nevezhető mesternek.
Nem elég hogy ír, de egy
szerkesztőségben még ünnepelteti
is magát. Azt hiszi, mert gyors,
mindjárt ő a leginkább valaki
a vele egy égfordulat
alatt születettekből.*

*Annyi mindenkit kell
lásson elhúzni maga mellett,
míg végre önmérsékletet tanul.*

A TIZENKILENCEDIK MESTER

*Az egyensúly megtalálásának
mestere. 12 év tanulás után arról
szerez papírt, amit nem az iskola révén,
hanem a felnövekvés miatt ért el.*

*Az első vagy a negyedik mester
sokkal érettebb nála.
Az egyetem kapui becsukódnak
előtte, de munkaruha még jut neki.*

A HUSZADIK MESTER

*Szent iratok őrzését és raktározását
bízzák rá. Az olvasó szerzeteseknek
ő hordja ki a féltett könyveket,
teszi oda az asztalukra,
hogy aztán visszavonuljon
a papírok és a por közé,
hátradőljön székében,
és a tavaszi esőt
bámulja az ablakon át.*

A HUSZONEGYEDIK MESTER

*A munka elől egy felső
iskolába menekült.
Az órák elől az állatkertbe.
Az állatok a pillantása elől
ketrejük belsejébe.
A mester az eső elől a majombáz
fedett üvegcsarnokába.*

De hová meneküljön az eső?

A HUSZONKETTEDIK MESTER

*Egyik írásában, mert abhoz makacsul
ragaszkodott, hogy gondolatait maga
vesse papírra (nem hagyva
utat tanítványainak), találkozott
két mesterrel, egy
öregasszonnyal és egy pincérrel.*

*Akkor sikerült először, hogy
az annyira gyűlölt betűk kapuját
kinyissa, aztán visszacsukja,
hogy az olyan csúnyán művelt
kézírással pecsétet tegyen
a kapura, hogy letörhetetlen
viaszlatat mögé rejtse
magának a váratlant.*

*Az öregasszony tanácsára
nem mondta a nehezen mondhatót.
A pincér mozdulatait utánozva
gyorsan zsebre vágta az eltebetetlent.
Rásziszegett a mondhatatlanra.
Felmutatta a feltárhatatlant.*

A HUSZONHARMADIK MESTER

*Nőt és iskolát váltott.
Kezdbetett mindent előlről.*

A HUSZONNEGYEDIK MESTER

*Kedvenc városába költözött,
hogy megtanulja, az ember*

*mindig másból van lélekben,
és másból a test szerint.*

A HUSZONÖTÖDIK MESTER

*A Szentföldre utazott,
ahol számos mester lába
nyomát követhette volna,
de a figyelmét az kötötte le,
hogy géppisztolyos lányok
fenekét bámulja a katonanadrágban.*

A HUSZONHATODIK MESTER

*Egy Párizs nevű, nagyra nőtt
világfaluban két hónapon
át küzdött azért, hogy
egy szót se tanuljon meg
a helyiek által beszélt
dallamos tájszólásból.*

*A nyelveken szólás
adományát a nyelveken
hallgatás bölcsességére cserélte.*

*De volt annyira bölcs,
hogy ne tartsa ezért bölcsnek
magát. Szégyenkezve
üldögélt egy parkban
a minden mesternek kijáró
kék kupola alatt.*

A HUSZONHETEDIK MESTER

*Saját gyerekkori koponyájával
és kamaszkori csontjaival
játszva, öt év után újra
versek írása közben akart,
önmagát megelőzve, a mesterek
utcájába érni.*

*Sajnos a villamossínt épp
fölszedték, a járdán részek
feküdtek keresztbe, az út pedig
csak autóknak volt járható.*

A HUSZONNYOLCADIK MESTER

*Az egyetem kapuja
végre becsukódott mögötte.
Sokszor azt hitte, hogy mint Tróját
a görögök, úgy ostromolja
a tudás várát.
Aztán rádöbbsent, olyan
elfajzottan korbadt
ez a metafora, elég csak
puszta ököllel a falra vágni,
és beszakad.
Odabent nem katonák,
hanem páncélokkal
bábozó egerek, kanárik,
kiscsirkék és mosómedvék
fogadták. És szét is futottak
érkezésére. A pajzs leesett,
a páncéling földre hullt.
A kardot a mester gyorsan
kivette egy vaskesztyű kezéből.*

A HUSZONKILENCEDIK MESTER

*A huszonkilencedik mester
mindig nagyon fontos.
Mindenkinek a maga
huszonkilencedik mestere.
Akkor dől el, hogy semmittevő
marad-e, felnő, vagy végre
nem utánozza tovább a mestereket.*

A HARMINCADIK MESTER

*Tíz évvel öregebb a huszadik mesternél.
Tíz évvel tapasztalatlanabb.
A negyvenedik mester még olyan
messze van mögötte a sorban,
mintha kínai agyagkatonák
lennének mind a ketten.*

(folytatjuk)